

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 6Csp/18/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8525200449
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Szárazová
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2025:8525200449.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa, sudkyňou JUDr. Miriam Szárazovou, v spore žalobcu: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom A. A. XX, XXX XX A. A., právne zast.: JUDr. Daniel Tarbaj, advokát so sídlom Zámocká 525/28, 091 01 Stropkov, IČO: 53 450 345, proti žalovanému: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Prievozská 2, 821 09 Bratislava-Ružinov, IČO: 35 724 803, právne zast.: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava-Ružinov, IČO: 53 255 739, v konaní o primerané finančné zadostučinenie, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 790,- eur, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žalobcovi p r i z n á v a náhradu trov konania v rozsahu 100 % z hodnoty súdom priznaného plnenia, ktoré je povinný zaplatiť žalovaný, pričom o výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplataenia primeraného finančného zadostučinenia v sume 4.300,- eur. Žalobu dôvodil tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Stará Ľubovňa pod sp. zn. 6Csp/29/2023 bol úspešný ako žalovaný v postavení spotrebiteľa. V tomto konaní si vtedajší žalobca (v tomto konaní žalovaný) uplatňoval nárok na zaplataenie sumy 2.741,65 eur s príslušenstvom, a to titulom uzatvorenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 5054240897, zo dňa 7.4.2014. Okresný súd Stará Ľubovňa rozsudkom sp. zn. 6Csp/29/2023 zo dňa 15.8.2024 žalobu v celom rozsahu zamietol a určil, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o splátkovom úvere č. 5054240897 zo dňa 7.4.2014 v časti I, bod II. Poplatky v znení: „Poplatok za upomienku je vo výške 25 EUR za každú vystavenú upomienku“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Žalovaný napriek neexistencii pohľadávky zo Zmluvy o splátkovom úvere inicioval dokonca aj exekučné konanie vedené súdnou exekútkou JUDr. Hildegardou Laclavíkovou, sp. zn. 25EX 800/23 na vymoženie pohľadávky vo výške 2.741,65 eur, úrokov z omeškania 5% ročne zo sumy 2.725,65 eur od 24.6.2022 do zaplataenia, trov súdneho konania vo výške 524,22 eur, zmluvnej pokuty vo výške 682,93 eur, úroku z omeškania vo výške 87,63 eur, trovy právneho zastúpenia v exekučnom konaní 163,50 eur, súdneho poplatku za vydanie poverenie vo výške 16,50 eur a trov exekútora vo výške 562,80 eur, t.j. spolu vo výške 4.77,23 eur. Voči tomuto návrhu žalovaného musel žalobca podať návrh na zastavenie exekúcie, ktorému bolo napokon vyhovené uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 39EK/2075/2023 dňa 24.7.2024. Žalovaný tým, že v rámci zmluvného vzťahu postupoval v rozpore so zákonom, keďže požadoval od žalobcu nedôvodný nárok v súdnom konaní, využíval neprijateľnú zmluvnú podmienku a inicioval exekučné konanie bez vykonateľného exekučného titulu, porušil práva žalobcu, žalobca bol nútený brániť svoje spotrebiteľské

práva a preto si ako spotrebiteľ uplatňuje primerané finančné zadostučinenie. Primerané finančné zadostučinenie vo vzťahu k nedôvodne požadovanému nároku v súdnom konaní si uplatňuje vo výške 1.800,- eur (52% z výšky žalovaného nároku v základnom konaní); vo vzťahu k judikovanej neprijateľnej zmluvnej podmienke si uplatňuje primerané finančné zadostučinenie vo výške 100,- eur a vo vzťahu k nedôvodnému exekučnému konaniu požaduje sumu 2.400,- eur (50% zo sumy nedôvodne požadovanej v exekučnom konaní – 4.779,23 eur), t.j. v súčte sumu 4.300,- eur. Uvedená výška je podľa názoru žalobcu primeraná aj s ohľadom na výšku pokút v zmysle zák. č. 128/2022 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa alebo zák. č. 747/2004 Z.z. o dohľade nad finančným trhom. Samotný nedôvodný návrh na vykonanie exekúcie bez právneho titulu sa považuje za osobitne závažné porušenie povinnosti žalovaného. Žalobca má za to, že vzhľadom na permanentný odmietavý postoj žalovaného voči svojim pochybeniam je uplatnená suma nielenže primeraná, ale zjavne aj nízka. V závere žalobca poukázal na to, že právny predchodca žalovaného - SLSP, a.s. poskytol úver vo výške 4.000,- eur, pričom na splátkach bola zaplatená suma 6.319,37 eur, teda napriek preplateniu úveru o 2.319,37 eur žalovaný požadoval v súdnom konaní ešte ďalšie finančné prostriedky vo výške 3.424,58 eur, pričom nepočíta ďalšie trovy a poplatky.

2. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe zo dňa 6.6.2025 uviedol, že nie je subjektom, ktorý so žalobcom uzatvoril dňa 07.04.2014 Zmluvu o splátkovom úvere č. 5054240897, na základe ktorej bol žalobcovi poskytnutý spotrebiteľský úver. Poukázal na odôvodnenie rozhodnutia Okresného súdu Stará Ľubovňa, sp. zn. 6Csp/29/2023, zo dňa 15.08.2024 pričom z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, že tento zamietol žalobu z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu (v tomto konaní žalovaného), z dôvodu, že postupca hrubo porušil povinnosť spočívajúcu v skúmaní bonity žalovaného (teraz žalobcu), a teda postupca nemohol vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Keďže neprišlo k platnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti pohľadávky, potom nemohlo prísť ani k jej platnému postúpeniu z postupcu na žalobcu (v tomto konaní žalovaného). Okrem uvedeného súd vzhliadol aj neprijateľnosť napádanej zmluvnej podmienky zmluvnej pokuty vo výške 25 € za každú upomienku, ktorá podľa názoru súdu nebola individuálne dojednaná a postavila spotrebiteľa – žalobcu do nevýhodnejšieho postavenia oproti dodávateľovi. Preto žalovaný má za to, že nie je v tomto konaní pasívne vecne legitimovaný. Nie je osobou, ktorá vyhotovila predmetnú zmluvu, dohodla sa so žalobcom na jej obsahu, ani ktorá skúmala bonitu žalobcu (vtedy žalovaného) pred poskytnutím úveru, a rovnako na úseku postúpenia pohľadávky žalovanému nevyplyvali vo vzťahu k žalobcovi zo zákona žiadne povinnosti. Žalovaný od postupcu v dobrej viere pohľadávku len odkúpil a uplatnil si ju na súde. Žalovaný má za to, že žalobca nepreukázal, že by uplatnil na súde porušenie akéhokoľvek svojho spotrebiteľského práva zo strany žalovaného, a rovnako ani len netvrdí z akého dôvodu by mal byť práve žalovaný osobou, ktorá by za porušenie spotrebiteľských práv žalobcu zodpovedala. Súčasne zastáva žalovaný názor, že samotný úspech spotrebiteľa v súdnom spore automaticky neznamená naplnenie hypotézy ust. § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa. V súvislosti s uplatnením odkúpenej pohľadávky pred súdom nevznikla konaním žalovaného žalobcovi žiadna ujma a ani neboli porušené žiadne spotrebiteľské práva žalobcu zo strany žalovaného. Žalobcovi, ako spotrebiteľovi, OS Stará Ľubovňa v predchádzajúcom súdnom konaní poskytol súdnu ochranu z úradnej moci. Má za to, že je potrebné odmietnuť ničím nepodloženú výšku požadovaného primeraného finančného zadostučinenia, ktorú žalobca požaduje. Podľa názoru žalovaného je cynické, ak žalobca od žalovaného, ktorý neporušil žiadne spotrebiteľské práva voči žalobcovi požaduje od žalovaného navyše 4.300,- eur titulom primeraného finančného zadostučinenia, ako keby už v tomto status quo mu nebolo učené za dosť, nakoľko mu bol v základnom konaní nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%. Žalovaný poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 6Cdo/127/2017, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 25CoCsp/4/2024, 17CoCsp/32/2020, 9CoCsp/46/2021 a zastáva názor, že primerané finančné zadostučinenie by malo ujmou primerane kompenzovať, nie nahrádzať. Považuje predmetnú žalobu za nedôvodnú v celom rozsahu, pričom súdu navrhuje, aby žalobu žalobcu zamietol a priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v plnom rozsahu.

3. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 13.7.2025 k námietke žalovaného, že z dôvodu absencie ujmy mu nárok na primerané finančné zadostučinenie nevznikol uviedol, že pre vznik nároku na primerané finančné zadostučinenie novelizované ust. § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa nevyžaduje vznik ani hrozbu ujmy. V danom prípade išlo už o reálnu hrozbu vzniku ujmy, nielen akademickú, keďže žalovaný viedol voči žalobcovi súdne a exekučné konanie. Poukázal na ust. § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa a odôvodnenie rozhodnutia NS SR sp. zn. 5Cdo/127/2017 z ktorých je zrejmé, že zákonodarca vôbec nestanovil podmienku vzniku, resp. preukazovania akejkoľvek ujmy. Vo vzťahu k námietke nedostatku

pasívnej vecnej legitímácie v konaní uviedol, že túto vníma iba ako snahu žalovaného vyhnúť sa následkom spätým s porušením spotrebiteľských práv a povinností nezákonným uplatnením pohľadávky v exekučnom konaní. Ak žalovaný poukazuje na uznesenie NS SR sp. zn. 1Cdo/107/2021, tak v prejednávacom prípade išlo o úplne iné meritum causae ako v uvádzanom prípade. Rozsudkom prvoinštančného súdu vydaným v základnom konaní bol práve žalovaný identifikovaný ako subjekt, ktorý porušil spotrebiteľské práva a povinnosti ustanovené zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitnými predpismi. Žalovaný ako inkasná spoločnosť je povinný rovnako ako banka postupovať s odbornou starostlivosťou, čo však nedodržel a uplatňoval si voči žalobcovi pohľadávku v rozpore so zákonom a dobrými mravmi. Poukázal na to, že žalovaný v základnom konaní neprejavil žiadnu sebareflexiu, ale súdne konanie sa snažil využiť vo svoj prospech, avšak výsledok základného konania dokazuje, že toto jeho právo súdiť sa, nemalo oporu v hmotnom práve, hoci už má skúsenosti a vedomosti z iných obdobných konaní o nesprávnosti svojej argumentácie, v ktorých už bol so svojimi právnymi názormi neúspešný. Zákonnou povinnosťou dodávateľa je postupovať s odbornou starostlivosťou a nie „skúšať“ súdnu moc, či bude v konaní voči spotrebiteľovi úspešný. Vo vzťahu k určeniu výšky primeraného finančného zadosťučinenia žalobca má za to, že jediným objektívnym kritériom pre určenie výšky primeraného finančného zadosťučinenia je výška škodlivého následku, ktorú dodávateľ spotrebiteľovi spôsobil, alebo mienil spôsobiť, porušením spotrebiteľského práva. V tomto smere žalobca citoval rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 21Co/31/2018, 6Co/104/2017, 7Co/23/2017, 19Co/30/2018, 13CoCsp/28/2024, 13CoCsp/9/2024, 18CoCsp/2/2024, 7CoCsp/18/2023.

4. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 29.7.2025 uviedol, že žaloba žalovaného v základnom konaní vedenom pod sp. zn. 6Csp/29/2023 bola zamietnutá z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalovaného (v predošlom konaní v procesnom postavení žalobcu) a nie z dôvodu, že by v konaní bolo preukázané porušenie akýchkoľvek spotrebiteľských práv žalobcu žalovaným. Porušenie spotrebiteľských práv žalovaným voči žalobcovi nebolo nikdy žiadnym výrokom, ktorý je ako jediný právne záväzný, v žiadnom rozhodnutí konštatované. Subjektívna dedukcia žalobcu, že prehra sporu žalovaným (v konaní 6Csp/29/2023 v postavení žalobcu) z akéhokoľvek dôvodu bez ďalšieho zakladá aktívnu vecnú legitímáciu žalovaného v tomto konaní je podľa názoru žalovaného nesprávna a nemôže obstáť. Taktiež zastáva názor, že samotný neúspech v súdnom konaní nie len, že automaticky neznamená porušenie práv protistrany (keď vo výroku rozhodnutia žiadne porušenia práv spotrebiteľa konštatované neboli) ale najmä v žiadnom prípade nemá predstavovať odmenu za výhru v spore (akomkoľvek) – nakoľko úspešná strana v spore predsa v takom prípade disponuje náhradou trov konania a teda všetky náklady spojené s takýmto konaním jej sú nahradené. Žalovaný nesúhlasí s tým, že by žalobcovi vôbec vznikol nárok na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia ako takého a nesúhlasí ani s požadovanou výškou primeraného finančného zadosťučinenia, ktorá podľa jeho názoru nie je primeraná a je v rozpore s dobrými mravmi, ako už uvádzal vo svojom vyjadrení k žalobe žalobcu a z uvedeného dôvodu žiadal, aby súd žalobu ako nedôvodnú zamietol a priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania.

5. Súd vo veci nariadil pojednávanie na ktorom strany sporu zotrvali na skutkovej i právnej argumentácii uvádzanej už v písomných podaniach.

Súd na základe vykonaného dokazovania oboznámením sa s listinnými dôkazmi, za preukázané podstatné skutkové tvrdenia považuje:

6. Rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 6Csp/29/2023 zo dňa 15.8.2024 súd žalobu o zaplatenie sumy 2.741,65 eur s príslušenstvom zamietol, druhým výrokom určil zmluvnú podmienku uvedenú v Zmluve o splátkovom úvere č. 5054240897 zo dňa 7.4.2014 v časti I, bod II. Poplatky v znení: „Poplatok za upomienku je vo výške 25 EUR za každú vystavenú upomienku“ za neprijateľnú zmluvnú podmienku a tretím výrokom žalovanému priznal náhradu trov konania. V lehote na podanie odvolania žalobca vzal žalobu v celom rozsahu späť a navrhol, aby odvolací súd pripustil späťvzatie žaloby a rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a konanie ako celok zastavil. Krajský súd v Prešove uznesením č. k. 2CoCsp/32/2024-320 uznesením 22.10.2024 nepripustil späťvzatie žaloby a priznal žalovanému náhradu trov konania vyvolaných späťvzatím žaloby v rozsahu 100%, na ktorých úhradu zaviazal žalobcu.

7. Z odôvodnenia rozsudku sp. zn. 6Csp/29/2023 (bod 2 až 5) vyplýva, že Okresný súd Banská Bystrica dňa 2.1.2023 vydal platobný rozkaz pod sp. zn. 30Up/1980/2022, ktorým zaviazal žalovaných spoločne a nerozdielne (v 1. rade C. B. a v 2. rade A. B.) na zaplatenie istiny vo výške 2.741,65 eur,

úroku vo výške 682,93 eur, úroku z omeškania vo výške 87,63 eur, úroku z omeškania 5 % ročne zo sumy 2.725,65 eur od 24.6.2022 do zaplataenia a nahradenie trov konania vo výške 524,22 eur. Žalovaní C. B. a A. B. podali voči predmetnému platobnému rozkazu odpor. Okresný súd Banská Bystrica uznesením sp. zn. 30Up/1980/2022 dňa 22.3.2023 odmietol odpor žalovaného v 1. rade C. B. z dôvodu, že tento bol podaný oneskorene. Žalovaná v 1. rade podala proti uvedenému uzneseniu sťažnosť, ktorú Okresný súd Banská Bystrica uznesením sp. zn. 30Up/1980/2022 zo dňa 26.5.2023 zamietol. Platobný rozkaz sp. zn. 30Up/1980/2022 tak nadobudol voči C. B. právoplatnosť dňa 13.6.2023. Žalobca podal voči II. výroku (výške náhrady trov konania) platobného rozkazu sťažnosť, ktorú Okresný súd Banská Bystrica uznesením sp. zn. 30Up/1980/2022 zo dňa 21.4.2023 zamietol. Žalovaný v 2. rade A. B. podal voči platobnému rozkazu odpor včas, preto Okresný súd Banská Bystrica postúpil vec na konanie príslušnému súdu – Okresnému súdu Stará Ľubovňa.

8. Napriek skutočnosti, že žalobca v tomto konaní A. B. (žalovaný v 2. rade v konaní 30Up/1980/2022) podal v čas odpor voči platobnému rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica sp. z. 30Up/1980/2022, podal v tomto konaní žalobca – v tomto konaní žalovaný návrh na výkon exekúcie. Exekútor úrad Prešov, JUDr. Hildegarda Laclaviková, súdny exekútor vydal dňa 26.9.2023 upovedomenie o začatí exekúcie na základe vykonateľného exekučného titulu – Platobného rozkazu sp. zn. 30Up/1980/2022 zo dňa 02.01.2023. Proti tomuto rozhodnutiu povinní podali návrh na zastavenie exekúcie.

9. Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 39Ek/2075/2023 zo dňa 24.7.2024 súd exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku voči povinnému v 2. rade (A. B.) zastavil, návrh povinných na zastavenie exekúcie podľa 61l ods. 3 Exekučného poriadku vo zvyšnej časti zamietol a žiadnemu z účastníkov konania náhradu trov konania v súvislosti s návrhom povinných na zastavenie exekúcie nepriznal.

Zistený skutkový stav súd podriadil pod tieto zákonné ustanovenia:

10. Podľa § 290 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) Spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

11. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“), Tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len "združenie") a označovanie výrobkov cenami.

12. Podľa § 3 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

13. Podľa poslednej vety § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa Proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

14. Podľa § 53 ods. 1 zákona č. 108/2024 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ustanovenia tohto zákona sa použijú na zmluvu uzavretú po 30. júni 2024. Vznik právnych vzťahov zo zmlúv uzavretých pred 1. júlom 2024 a nároky vzniknuté z týchto zmlúv sa posudzujú podľa právnych predpisov účinných do 30. júna 2024.

Podľa § 1 ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie

peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

15. Podľa § 52 ods. 1, 2 a 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) platného a účinného v rozhodnom období, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

17. Podľa § 53a Občianskeho zákonníka, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

18. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

19. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

20. Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

21. Podľa Smernice č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách čl. 3, zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá, sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, a to ku škode spotrebiteľa. Podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou.

Súd dospel k záveru:

22. Po vykonaní dokazovania súd posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán a dospel k záveru, že žaloba v časti o zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia je v základe dôvodná a vo vzťahu k výške čiastočne dôvodná.

K základu nároku

23. Ak dôjde k porušeniu práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov a osobitnými predpismi, medzi ktoré sa zaraďuje i Občiansky zákonník, vzniká spotrebiteľovi právo na primerané finančné zadostučinenie. Toto právo vyplýva z ust. § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privodená nejaká ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinností dôjde.

24. Súd upriamuje pozornosť, že v súčasnosti účinné znenie ust. § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa ešte zmiernilo podmienky poskytnutia primeraného finančného zadosťučinenia, pretože toto sa v súčasnosti poskytuje aj bez toho, aby porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitnými predpismi bolo spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi. Od 10.6.2013 právo na primerané finančné zadosťučinenie vzniká už úspechom spotrebiteľa na súde v otázke preukázania porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitnými predpismi.

25. K úspešnému uplatneniu porušenia práva alebo povinnosti ako predpokladu pre priznanie práva na primerané finančné zadosťučinenie, tento je naplnený vtedy, ak si spotrebiteľ uplatní porušenie práva alebo povinnosti žalobou proti dodávateľovi, resp. ak tak urobí v rámci svojej obrany proti dodávateľom uplatnenému nároku.

26. K uplatneniu práva na primerané finančné zadosťučinenie nemôže dôjsť kedykoľvek. Toto právo vzniká v zmysle ust. § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa po tom, čo zo strany spotrebiteľa dôjde k úspešnému uplatneniu porušenia práva alebo povinnosti na súde. Či došlo k úspešnému uplatneniu porušenia práva alebo povinnosti na súde vyplynie až z rozhodnutia súdu vydaného vo veci samej.

27. V prejednávanej veci v žalobca ako spotrebiteľ v tzv. základnom konaní vedenom na Okresnom súde Stará Ľubovňa sp. zn. 6Csp/29/2023 bol úspešným v konaní, nakoľko súd žalobu žalobcu o zaplatenie sumy 2.741,65 eur - v tomto konaní žalovaného zamietol. Zároveň druhým výrokom súd určil neprijateľnú zmluvnú podmienku obsiahnutú v zmluve o spotrebiteľskom úvere, tak ako to je uvedené v bode 6. tohto rozsudku. Súd poukazuje na rozhodnutie NS SR sp. zn. 6Cdo/127/2017, v ktorom je uvedené: „Okrem toho právoplatný rozsudok, ktorým súd vo výroku určí neprijateľnosť zmluvnej podmienky, nebude len vnútornou satisfakciou pre spotrebiteľa, ale sa ním zároveň vytvára zákonný predpoklad pre uplatnenie sankcie voči dodávateľovi za to, že porušil svoju zákonnú povinnosť, a to v podobe práva spotrebiteľa na primerané finančné zadosťučinenie podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. Z uvedeného teda vyplýva, že žalobca je oprávnený požadovať primerané finančné zadosťučinenie v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa.“

K pasívnej vecnej legitímácii

28. Žalovaný v konaní namietal nedostatok vecnej pasívnej legitímácie, pretože nie je subjektom, ktorý vyhotovil zmluvu o splátkovom úvere. Postúpenie pohľadávky zmluvou v zmysle § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka predstavuje typickú dobrovoľnú cesiu, ktorá je prejavom autonómie slobodnej vôle kontrahentov. V dôsledku postúpenia dochádza k prevodu pohľadávky z jej pôvodného majiteľa ako postupcu, na nového nadobúdateľa ako postupníka. Ide o dvojstranný právny úkon bez účasti dlžníka, ktorého súhlas sa na postúpenie pohľadávky nevyžaduje, a ktorý nemusí byť o postúpení vôbec informovaný. Práva a povinnosti dlžníka zo záväzkového vzťahu nie sú v zásade postúpením pohľadávky nijako dotknuté (princíp identity pohľadávky). Zákon osobitne chráni postavenie dlžníka, keď neumožňuje postúpenie pohľadávky, ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil a zachováva dlžníkovi aj vo vzťahu k postupníkovi všetky námietky proti pohľadávke, ktoré mohol uplatniť v čase postúpenia (§ 529). Postúpením pohľadávky dochádza v rámci záväzkového vzťahu k tzv. singulárnej sukcesii, ktorá má hmotnoprávne účinky. Právnym nástupcom (sukcesorom) pôvodného veriteľa sa v rozsahu postúpeného práva na plnenie stáva postupník [viď Števček, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol. Občiansky zákonník II., § 451-880. Komentár. Praha : C.H. Beck, 2015, 1802 s.; (ďalej len „Komentár“)].

29. Predmetom postúpenia môže byť akákoľvek pohľadávka v zmysle práva na plnenie voči dlžníkovi, pokiaľ jej postúpenie nevyklučuje Občiansky zákonník alebo iný právny predpis. Spôsobilým predmetom postúpenia môže byť vo všeobecnosti pohľadávka splatná alebo nesplatná, premlčaná, podmienená, prípadne relatívne neplatná, pokiaľ sa dotknutá osoba pred postúpením neplatnosti účinne nedovolala podľa § 40a. Zmluvou o postúpení pohľadávky sa z hľadiska jej účinkov vždy prevádza iba konkrétne právo postupcu na plnenie voči dlžníkovi, nie však zmluvný vzťah ako celok. Postupník na základe cesie nevstupuje do základného obligačného vzťahu s dlžníkom, z ktorého postupovaná pohľadávka vznikla, a ktorého obsah môže tvoriť značný objem práv a povinností, ktoré nie sú postúpením dotknuté. Účastníkom pôvodného záväzkového vzťahu ostáva naďalej postupca. Spolu s pohľadávkou nadobúda postupník aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené. S postúpenou pohľadávkou nadobúda

postupník osobitnú povinnosť strpieť prípadné uplatnenie námietok, ktorými dlžník v čase postúpenia disponoval voči postupcovi. (viď Komentár s. 1805).

30. Spôsob nadobudnutia pohľadávky zmluvou o postúpení pohľadávky má derivatívny charakter. Postupník nadobúda predmet postúpenia v takom stave, v akom sa nachádza v čase postúpenia. V súlade s princípom identity pohľadávky sa obsah dlžníkovho záväzku v dôsledku cesie nemení a nemení sa ani zabezpečenie tohto záväzku. Občiansky zákonník obsahuje právnu konštrukciu, na základe ktorej prechádza s postúpenou pohľadávkou na postupníka ex lege aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené. Ide o akcesorické práva, ktoré sú spojené s pohľadávkou ako hlavným záväzkom, a ktoré vznikli a trvajú v súvislosti s existenciou pohľadávky a jej obsahom.

31. Súd uvádza, že v danom prípade, v tej časti nároku, ktorým sa žalobca v konaní sp. zn. 6Csp/29/2023 domáhal určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky dojednanej v zmluve s pôvodným veriteľom, ide o právo, ktoré je s postúpenou pohľadávkou spojené. Je síce pravdou, že postúpením pohľadávky nedochádza k postúpeniu vzťahu, na základe ktorého pohľadávka vznikla (t. j. k postúpeniu pôvodnej zmluvy uzavretej medzi pôvodným veriteľom a dlžníkom). Ak sa však postupuje pohľadávkou, s postúpenou pohľadávkou dochádza bez ďalšieho aj k prevodu ďalších práv spojených s pohľadávkou, ktoré sú na prevádzanej pohľadávke závislé. Preto je na strane žalovaného v tomto spore daná jeho pasívna vecná legitímácia.

32. Najvyšší súd SR sa už zaoberal aj otázkou rozsahu zodpovedných subjektov podľa § 3 ods. 5 ZoOS a túto vyriešil rozsudkom sp. zn. 7Cdo/80/2020 z 24.08.2022. Toto rozhodnutie bolo aj publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 4/22 pod R 47/2022. Z dikcie schválenej právnej vety uvedeného rozhodnutia okrem iného vyplýva, že zodpovedným subjektom v prípade, ak zmluva o postúpení pohľadávky bola neplatná pre rozpor s § 92 ods. 8 zákona o bankách, môže byť veriteľ (postupca) alebo veriteľ (postupník). Najvyšší súd SR zároveň poukázal aj na závery uznesenia ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 97/2021 z 25.02.2021, v ktorom ústavný súd odobril právne závery, ktorými bolo žalobcovi (spotrebiteľovi) priznané finančné zadosťučinenie podľa § 3 ods. 5 ZoOS vo vzťahu k veriteľovi (postupníkovi) napriek tomu, že tento namietal, že nie je pasívne vecne legitimovaným v spore (obdobne ako to namieta v tomto prípade). Tiež odkázal na svoje ďalšie rozhodnutie pod sp. zn. 3Cdo/31/2020 z 25.05.2022, podľa ktorého záverov splnením podmienky úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitnými predpismi, zakladajúce právo spotrebiteľa na primerané finančné zadosťučinenie, je vyslovenie sa súdom o porušení práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi v akomkoľvek rozhodnutí v prospech spotrebiteľa. Na základe všetkého uvedeného preto dovolací súd dospel k záveru, že ak si sťažovateľka v pôvodnom konaní neúspešne uplatnila spotrebiteľskú pohľadávkou proti spotrebiteľovi, a dôvod jej neúspechu spočíval v nepreukázaní aktívnej vecnej legitímácie v dôsledku nedodržania zákonných podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, potom nesie prípadnú zodpovednosť voči spotrebiteľovi v súvislosti s požadovaným finančným zadosťučinením podľa § 3 ods. 5 ZoOS pôvodný veriteľ (teda banka) alebo ten, na koho bola spotrebiteľská pohľadávka postúpená. Poukazujúc na uvedené je pasívna vecná legitímácia žalovaného v konaní daná.

K výške primeraného finančného zadosťučinenia

33. Následne sa súd zaoberal výškou primeraného finančného zadosťučinenia. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Právna teória, ako aj aplikačná prax spájajú inštitút náhrady škody výlučne so znížením majetku a ušlým ziskom. Náhrada škody ako inštitút súkromného práva v podmienkach Slovenskej republiky a konštantnej judikatúry sleduje výlučne reparačnú funkciu. Pre porovnanie sankčná funkcia náhrady škody je taká náhrada škody, ktorej cieľom nie je kompenzovať žalobcu, ale skôr potrestať žalovaného za protiprávne konanie, ktorého sa dopustil vo vzťahu k žalobcovi a ktorým žalobcovi spôsobil škodu a odradiť žalovaného alebo akúkoľvek tretiu osobu od opakovania takéhoto konania v budúcnosti.

34. Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení je potrebné vychádzať z toho, že toto má plniť jednak funkciu satisfakčnú, jednak funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradzovalo od získavania plnení z neplatných právnych úkonov týkajúcich sa spotrebiteľských zmlúv a jednak to treba chápať ako odmenu za to, že spotrebiteľ sa pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším

dodávateľom a svojim úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, sa už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa ho nedopustí v takej intenzite. Aj keď zákon, ako to už bolo skôr konštatované, nevyžaduje pre vznik práva na primerané finančné zadosťučinenie, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma, v prejednávanej veci vznik ujmy na strane žalobcu bez akýchkoľvek pochybností hrozil.

35. Žalobca vo veci sp. zn. 6Csp/29/2023, v ktorom bol voči nemu uplatnený nárok zo spotrebiteľskej zmluvy, sa aktívne bránil proti žalobe dodávateľa, vyhľadal advokáta podal voči platobnému rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 30Up/1980/2022 odpor. Naviac súd poukazuje na tú skutočnosť, že žalobca v základnom konaní napriek tomu, že predmetný platobný rozkaz sp. zn. 30Up/29/2023 nadobudol právoplatnosť len voči žalovanej v 1. rade C. B. nemal žiaden „ostych“ podať návrh na výkon exekúcie pričom ako povinného uviedol i žalovaného v 2. rade A. B. – v tomto konaní žalobcu a žalobca sa musel aktívne brániť a podal návrh na zastavenie exekúcie, pričom vo vzťahu k jeho osobe bola exekúcia uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 39Ek/2075/2023 zo dňa 24.7.2024 zastavená.

36. Výška primeraného finančného zadosťučinenia závisí od úvahy súdu. V tomto smere súd primerane poukazuje na odôvodnenie rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3CoCsp/38/2024 zo dňa 4.3.2025 v ktorom krajský súd uviedol, že výška primeraného finančného zadosťučinenia podľa zákona o ochrane spotrebiteľa spočíva vo voľnej úvahe súdu, ktorá nemôže byť ale svojvoľná. Pri stanovení výšky treba vychádzať zo závažnosti porušených práv a povinností z okolností tak na strane žalobcu, ako aj žalovaného, okolnosti, za ktorých došlo k porušeniu práv a povinností. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia nemôže slúžiť na finančné obohatenie sa žalobcu, resp. na kompenzáciu jeho majetkovej škody, ale v danom prípade musí zostať na úrovni a vo funkcii účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Základom pre určenie sumy peňažného zadosťučinenia je primeranosť a súd túto sumu určí na základe vlastnej úvahy. Je teda posudzovaná podľa subjektívnej povahy a zohľadňuje všetky skutočnosti, čo viedli spotrebiteľa k podaniu žaloby o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. Kritériom kvantifikácie nároku by mali byť podľa odvolacieho súdu najmä okolnosti, za ktorých k porušeniu došlo, ich dosah na sféru individuálnych preferencií spotrebiteľa, ako aj závažnosť porušenia práv spotrebiteľa. Konkrétna výška priznaného finančného zadosťučinenia musí zohľadňovať skutkové okolnosti danej veci a spĺňať požiadavku primeranosti.

37. Preto pokiaľ ide o výšku primeraného finančného zadosťučinenia, nie je vylúčené, aby výška nemateriálnej ujmy, ak jej mantinely nie sú zákonom stanovené, bola obdobná, zhodná, vyššia alebo nižšia ako ujma, ktorá oprávnenej osobe hrozila v majetkovej sfére. Krajský súd Prešov k výške primeraného finančného zadosťučinenia uviedol v rozhodnutí sp. zn. 17Co/17/2018 nasledovné, cit.: „Pri stanovení výšky primeraného finančného zadosťučinenia treba vychádzať zo závažnosti vzniknutej resp. hroziacej ujmy, okolností tak na strane žalobcu ako aj žalovaného, okolností, za ktorých došlo k porušeniu práva žalobcu. Pri určení výšky finančného zadosťučinenia sa nemožno striktno držať ujmy, ktorá žalobcovi objektívne hrozila, resp. ktorá mu vznikla. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia nemôže slúžiť na finančné obohatenie sa žalobcu, resp. na kompenzáciu jeho majetkovej škody, ale v danom prípade musí zostať na úrovni a vo funkcii účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany.“

38. Žalobca si voči žalovanému uplatnil primerané finančné zadosťučinenie vo výške 4.300,- eur, ktorá pozostáva zo sumy vo výške 1.800,- eur (52% z výšky žalovaného nároku v základnom konaní v sume 2.741,65 eur); vo vzťahu k judikovanej neprijateľnej zmluvnej podmienke si uplatňuje primerané finančné zadosťučinenie vo výške 100,- eur a vo vzťahu k nedôvodnému exekučnému konaniu požaduje sumu 2.400,- eur (50% zo sumy nedôvodne požadovanej v exekučnom konaní – 4.779,23 eur), t.j. v súčte sumu 4.300,- eur. Žalobca dôvodil primeranosť sumy s poukazom na postoj žalovaného a intenzitu porušených spotrebiteľských noriem, ktorá je daná. Žalobca v konaní netvrdil, či a ak áno v akej intenzite konanie žalovaného bolo spôsobilé negatívne zasiahnuť do jeho majetkovej sféry a ohroziť tak jeho sociálny a rodinný život. Pri neexistencii špecifických kritérií pre určenie výšky primeraného finančného zadosťučinenia, okrem „primeranosti“ a vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, súd za primerané finančné zadosťučinenie nepovažoval sumu 4.300,- eur.

39. Zhodnotením všetkých okolností v prejednávanej veci, závažnosti, intenzity a trvania dôsledkov porušenia spotrebiteľského práva na žalobcu, ujmy, ktorá žalobcovi hrozila, keď sa žalovaný v

základnom konaní chcel na jeho úkor obohatiť, sledujúc predovšetkým sankčný a odradzujúci účinok od protiprávneho konania žalovaného ako dodávateľa voči spotrebiteľom, súd za primerané považoval finančné zadosťučinenie v sume 790,- eur. Táto výška primeraného finančného zadosťučinenia pozostáva zo sumy 280,- eur, čo zodpovedá cca 10 % z hrozacej ujmy v základnom konaní a sumy 480,- eur čo predstavuje cca 10% z hrozacej ujmy v exekučnom konaní a sumy 30,- eur za určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky v základnom konaní. Pri určení výšky 10% z hrozacej finančnej ujmy súd podporne poukazuje na rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 3CoCps/4/2025 zo dňa 09.09.2025, v ktorom odvolací súd považoval za primeranú výšku finančného zadosťučinenia považoval X/XX-XXX zo sumy uplatnenej žalobou v základnom konaní, dôvodiac, že jediným objektívnym kritériom rozhodujúcim pre určenie výšky primeraného finančného zadosťučinenia je suma, o ktorú sa dodávateľ na úkor spotrebiteľa obohatil alebo sa chcel obohatiť (bod 29 citovaného rozhodnutia). Vo vzťahu k určeniu neprijateľnej zmluvnej podmienky súd považuje za primerané finančné zadosťučinenie sumu 30,- eur. Súd je známy zo súdnych rozhodnutí značný rozptyl priznávaného finančného zadosťučinenia za neprijateľnú zmluvnú podmienku od sumy 10,- eur až po sumu 300,- eur. Avšak vzhľadom na to, že neprijateľná zmluvná podmienka sa týkala poplatku za vystavenie každej jednej upomienky vo výške 25,- eur, súd opovažuje sumu 30,- eur za primerané a postačujúce (napr. i rozhodnutie Okresného súdu Prešov sp. zn. 9Csp/107/2025).

O trovách konania súd rozhodol takto:

40. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

41. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

42. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

43. Týmto rozhodnutím sa konanie končí, preto okresný súd rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania, pričom v tomto prípade je treba mať na zreteli, že zásada úspechu vo veci (§ 255 ods. 1 CSP) je uplatniteľná aj na konania, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu, ako je tomu aj v tomto prípade. V týchto prípadoch sa však za procesne neúspešného žalobcu nemôže považovať ten, komu bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku, nemožno ho totiž ad absurdum zaťažiť procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku rozhodnutia závisiaceho na úvahy súdu, ale pri rozhodovaní o náhrade trov konania je potrebné rozlišovať čo je základné a čo sprevádzajúce. Za základné sa považuje rozhodnutie, že do práva žalobcu bolo zasiahnuté, výška ujmy je potom druhotná a nadväzujúca. Keďže aj v tomto prípade bolo konštatované, že žalobca splnil predpoklady na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, možno ho považovať za plne procesne úspešného, keďže mal plný úspech čo do základu uplatneného nároku a súčasne výška finančného zadosťučinenia vyplývajúca z tohto jeho procesného úspechu, závisela výlučne od úvahy súdu, preto okresný súd priznal žalobcovi 100% nárok na náhradu trov konania z hodnoty súdom priznaného plnenia (napr. pozri KS TT, sp. zn. 10Co/191/2017, KS PO, sp. zn. 12Co/53/2018, 12CoCsp/10/2021, 19Co/92/2018, 1CoCsp/22/2023 uznesenie ÚS SR sp. zn. II. ÚS 97/2021 zo dňa 25.2.2021 ; Veľký komentár CSP, C.H.Beck, str. 926).

44. Súd vo výroku III. výslovne uviedol, že žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému z hodnoty súdom priznaného plnenia, a to v zmysle právneho záveru prijatého Najvyšším súdom SR sp. zn. 9Cdo/120/2022 zo dňa 26.3.2025, v bode 26.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd v dvoch písomných vyhotoveniach.

Podľa § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech rozhodnutie bolo vydané.

Podľa § 363 CSP sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.